

115. АСТЕРОИДЫ. Почти нищо не ся знае за физическѣтъ направж на астерондытъ, защото тѣ сж твърдѣ малкы и даже въ най добрытъ телескопы ся представлявжтъ за свѣтлывы точки, като неподвижнытъ звѣзды. Спорѣдъ мнѣнието на астрономътъ Олберса, астерондытъ сж късове отъ една голямж планетж, която някога е сжществувала между Марса и Юпитера и ся прѣснала отъ някой вжтрѣшенъ прѣвѣротъ. Тѣ сичкы сж по малкы отъ лунжтъ и някои изъ тяхъ ся мърджтъ въ площытъ, кои сж наведены къмъ еклиптикжтъ подъ голѣмы жглы, тѣй щото астерондытъ можтъ да ся появявжтъ не само близо при еклиптикжтъ, нъ и въ другытъ часты на небо.

116. ЮПИТЕРЪ. За невооружено око тѣзи планета има видъ на яркж звѣздж отъ първж величинж, нъ, на която бляскавинжтъ е по слабж отъ бляскавинжтъ на Венерж, даже въ слабытъ телескопы, тя ся представлява като кръгъ, на жогото диаметрътъ ся измѣнява отъ 30" до 46". Спорѣдъ голѣминжтъ Юпитеръ заема първо място между планетытъ; истинскый му диаметръ е 11 пѣти, а обемътъ 1400 пѣти по голямъ отъ диаметрътъ и обемътъ на земжтъ; около слънцето ся обрѣща за 12 години а около осьтъ за 10 часа; осьта е почти перпендикулярна къмъ площытъ на орбитжтъ; отъ това върху него день-

чѣрт. 87.

тѣ постоянно е равень на нощытъ, времената на годнижтъ и температурата почти ся неизмѣнявжтъ. Като поглѣднешъ слънцето отъ Юпитера ся представлява като малкъ кръгъ въ 6', а земята и Венера въ видъ на малкы звѣздици. Счислатината на Юпитера = $\frac{1}{17}$.

Въ силнытъ телескопы (чѣрт. 87) върхъ повърхностьж на Юпитера можтъ да ся забелязатъ пятна, конто имжтъ видъ на сивкави нивици, паралелны къмъ екваторътъ на планетжтъ.